

Fare eller ikke. Udvalget har derimod iftedet for denne almindelige Regel sagt, at Bestemmelsen skal anvendes, naar Lyendet bliver sygt og sengeliggende, idet Udvalget, efter hvad den ærede Ordfører bemærkede, mener, at dette lidt mere bestemt betegner, i hvilke Tilfælde Paragraphens Bestemmelse skal komme til Anvendelse. Der kan nu vel indrømmes, at man efter Udvalgets Forslag har flere udvortes Kjendtegn til at bestemme, naar Paragraphen skal anvendes end efter Udkastet; men paa den anden Side er det dog ogsaa noget ubestemt, hvad der skal forstaaes ved, at Lyendet er sengeliggende, da der vist er Mange, som begibe sig tilfængs og blive sengeliggende i Tilfælde, hvor Andre ikke gjøre det, og jeg er derfor i Tvivl om, hvorvidt dog virkelig det mere nøiagtigt angives, som skulde være Hovedsagen, nemlig, om der er Anledning til at frygte for Fare af Flytningen. Det Tilfælde, som er foreslaaet i Underændringsforslaget, stemmer ganske med Udkastet, og jeg maa saaledes fuldkommen være enig deri.

Naar en Lyendecontract ikke bliver opsagt, skal den fortsættes, og der bliver da Spørgsmaal om, paa hvor lang Tid den skal forløbes efter Parternes Villie at være fornyet, naar ingen særlig Bestemmelse om Fornyelsestiden er vedtagen. I Udkastet er det foreslaaet, at det skulde være paa et halvt Aar, da man har tænkt sig, at et halvt Aar ordentligviis var den almindelige Tjenestetid, naar man tog Hensyn baade til Kjøbskæderne og til Landet. Det er vistnok ikke usædvanligt, at Tjenestetiden paa Landet indgaaes paa et heelt Aar, og det er en vigtig Omstændighed, begrundet i Landbosforholdene, at man saaledes paa Landet paa mange Steder ikke fæster under et Aar. Naar Contracten da fra Begyndelsen af er indgaaet paa et Aar, kan det vel være, at i saadanne Tilfælde, som nyligen bleve nævnte, Formodningen maa være for, at Parterne virkelig have meent, at, naar Opfyldelse ikke finder Sted, skal Contracten ansees fornyet paa et heelt Aar; hvorvidt man derimod altid kan lægge den samme Formodning til Grund i Kjøbskæderne, anseer jeg for noget tvivlsomt. Imidlertid er Sagen ikke af synderlig Vigtighed. Naar der nemlig i Loven indeholdes en vis

Regel om, hvad Formodningen skal være for, maa Parterne naturligviis, naar de ikke ville bindes overeensstemmende med Lovens Regel, træffe en anden Aftale. — Underændringsforslaget af det ærede Udvalg til § 45 gjengiver den samme Mening, som indeholdes i Udkastet, og jeg har Intet imod den Maade, hvorpaa Udvalget har søgt at udtrykke det, som skulde være den egentlige Mening af Paragraphen.

Da Ingen videre ønskede at yttre sig, gif man over til Afstemningen, hvorved:

1) Forslag af Udvalget ad § 31:

At denne Paragraph omredigeres saaledes: „Kommer Lyendet i Fængsel, uden at Saadant kan lægges Huusbonden til Last, og dets Tjeneste ikke strax ophører, taber det Fordring paa Løn for den Tid, Fængslingen varer.“ Vedtoges eenstemmigt med 37 Stemmer. Derved bortfaldt Udkastets § 31.

2) Udkastets § 32:

Huusbonden er pligtig at betale Lyendet Løn paa de Tider, som i saa Henseende mellem dem ere vedtagne. Har ingen Aftale fundet Sted angaaende Betalingstiden, forfalder Lønnen til Betaling for det Lyende, der er fæstet halvårsviis eller paa længere Tid, til de almindelige Skiftetider, hvergang for det sidstforløbne Halvaar, og for et Lyende, som er fæstet paa kortere Tid, ved Enden saavel af den oprindelige vedtagne som af den ved Contractens Fornyelse senere af Lyendet paatagne Tjenestetid. Vedtoges eenstemmigt med 39 Stemmer.

3) Udkastets § 33:

Huusbonden maa ikke paalægge Lyendet mere eller sværere Arbejde, end det efter sine Kræfter kan udføre uden at udsætte sin Helse for Fare. Forkastedes med 29 Stemmer mod 3.

4) Udkastets § 34:

Han skal give Lyendet Leilighed til stiftigen at kunne besøge Gudstjenesten. Forkastedes med 31 Stemmer mod 2.